

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslagene.

Ændringsforslag Nr. 2 (se foran)

forkastedes med 56 Stemmer mod 19.

Dermed bortfaldt Ændringsforslag Nr. 1.

Derefter sættes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (P. Andersen): Der har under Forhandlingerne saavel i Salen som i Udvalget været absolut Enighed om Ønskeligheden af, at dette Forslag gennemføres og ophøjes til Lov i denne Samling. Det er mit Haab, nu da vi staar ved Afstemningen over Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget, at det maa kunne gaa herfra med den størst mulige Majoritet og være et Udtryk for de Anskuelser, der helt igennem næres indenfor Rigsdagen angaaende dette store Spørgsmaal, som Udsendelserne fra Radiofonien er. Det er mit Haab, at det Grundlag, hvorpaa der hidtil har været arbejdet paa dette Omraade, og som bevarer uændret efter det foreliggende Lovforslag, maa vise sig at være til Gavn for Landet og til Glæde for alle de mange Lyttere, saaledes at det maa kunne blive til almindelig Tilfredshed.

I. A. Hansen: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg haaber, at det efter at være vedtaget i dette høje Ting maa faa en hurtig Gang gennem det andet høje Ting, saa det hurtigt kan blive ophøjet til Lov; af Hensyn til det forestaaende Valg til Radioraadet haster det jo nemlig. Det er min Overbevisning, at Radiofonien paa Grundlag af dette Lovforslag vil kunne fortsætte den lykkelige Udvikling, den har haft under den hidtil bestaaende Lov. Den danske Statsradiofoni indtager en meget smuk Plads indenfor den europæiske Radiofoni. Æren herfor tillægger jeg ikke mindst den Omstændighed, at Lovgivningen har givet vide og elastiske Rammer for Ledelsen, det vil sige for Radioraadet og dets Organer. Dernæst har vi haft den Lykke at have en meget dygtig Leder af den daglige Drift, og sidst, men ikke som værende af mindst Betydning nævner jeg, at der har været et udmærket og forestaaende Samarbejde mellem de skiftende Ministre for offentlige Arbejder og Radiofoniledelsen. Jeg skal med disse Ord anbefale at stemme for Forslaget.

Bindslev: Hvad angaar Sagens videre Behandling her i Tinget vil jeg gerne anbefale, at man fra vor Side stemmer for det Forslag, som nu føres til Afstemning ved tredje Behandling, ud fra det Synspunkt, at man haaber paa i Landstinget at kunne faa gennemført de Ændringer, som det ikke har været muligt at faa gennemført her i Tinget.

Men inden jeg for mit Vedkommende slutter de Bemærkninger, som jeg kunde have Lyst til at fremføre angaaende denne Sag, vil jeg gerne have Lov til at vende tilbage til et Spørgsmaal, som blev drøftet ved Sagens første Behandling her i Tinget, og som ogsaa i Udvalget har været underkastet nogen Drøftelse. Jeg tænker her paa den Sag, som de ærede Medlemmer Hr. Kyed og Hr. Vagn Bro rejste ved Sagens første Behandling angaaende det Foredrag, som just Dagen i Forvejen var blevet udsendt gennem Radiofonien, betitlet „En Fangedag paa Vridsløse“ og holdt af en tidligere Fange. Dette Foredrag vakte saa megen Kritik paa Grund af de særlige Omstændigheder, der knyttede sig til det, baade at det var en tidligere Fange, der skulde tale om dette Emne, og at han ved en saadan Lejlighed fandt det paa sin Plads at fremsætte Angreb paa en Statsinstitution som Fængselsvæsenet. Jeg fandt det derfor rimeligt, at vi under Udvalgsarbejdet lod en Forespørgsel gaa til Ministeriet for offentlige Arbejder om at søge en Besvarelse fra Radioraadets Side paa, hvilke Motiver der havde været medvirkende til, at man havde antaget dette Foredrag til Udsendelse. Der er fra Radioraadet gennem Trafikministeriet kommet en Besvarelse af denne Forespørgsel, og da den ikke, saaledes som jeg havde tænkt den skulde, ledsagede Betænkningen, som forelaa ved anden Behandling, tør jeg maaske anmode den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at lade dette Svar komme til Tingets Kundskaab, da det jo ikke er for vor private Fornøjelses Skyld, vi faar disse Meddelelser i Udvalget, men netop for derved at formidle dem til Offentligheden. Jeg mener, at dette Svar og de Drøftelser, der kan knyttes hertil, er det nødvendigt, at Tinget og dermed Offentligheden faar Kendskab til, da det jo ikke alene drejer sig om at kritisere et Forhold, som er blevet underkastet Kritik i Offentligheden, men ogsaa om at skabe de tilstrækkelig klare Garantier i Fremtiden. For Klarheds Skyld vil jeg gerne sige, at Synspunktet jo ikke er dette, at en tidligere Fange ikke skulde kunne faa Adgang til at tale i Radioen, men